

ТОКАРЄВА КАТЕРИНА ОЛЕГІВНА

кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України, доцент кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики ХНУВС
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7891-226X>,

**ВРУБЛЕВСЬКА-МІСЮНА
КАТЕРИНА МИКОЛАЇВНА**

кандидат юридичних наук, старший викладач Національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова

УДК: 346.5:338.487

DOI 10.37772/2518-1718-2021-2(34)-14

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ІНДУСТРІЇ 4.0

У статті зосереджено увагу на розгляді правового регулювання туристичної галузі в умовах розвитку економіки Індустрії 4.0. Підкреслено, що чинний Закон України «Про туризм» не відповідає сучасним реаліям та потребує внесення комплексних змін. Проаналізовано проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких інших законодавчих актів щодо основних засад розвитку туризму». На підставі його аналізу запропоновано створити Фонд розвитку туристичної галузі у складі спеціального фонду місцевих бюджетів. Зазначено, що в умовах цифровізації створення Єдиного туристичного реєстру, а також порталу Єдиного туристичного реєстру є позитивним кроком, однак питання щодо механізмів захисту даних, які надаються суб'єктами туристичної діяльності до уповноважених органів державної влади та вносяться в такий реєстр, наразі потребує доопрацювання.

Ключові слова: господарська діяльність, туризм, цифровізація, економіка Індустрії 4.0.

Постановка проблеми. Однією з сучасних тенденцій розвитку світової туристичної індустрії є розвиток інтернет-технологій, іншими словами, сучасний розвиток туризму відбувається в умовах цифрової економіки. Туризм виступає невід'ємною складовою економічного розвитку України. Показово, що чинний Закон України «Про туризм» [7], прийнятий ще у 1995 році, не відповідає сучасним реаліям та потребує внесення комплексних змін, які б забезпечували інтереси та сучасні потреби суспільства, враховували міжнародний досвід, світові тенденції розвитку туризму та відповідали запиту суб'єктів туристичної діяльності.

Аналіз останніх досліджень. Питання, пов'язані із правовим регулюванням сфери туризму були предметом наукових пошуків таких фахівців, як-то: Н. У. Багаєва, А. О. Градинарова, Т. С. Орлова, М. В. Семенова та ін. У той же час, незважаючи на інтерес науковців до вивчення вказаної проблематики, правові аспекти розвитку туристичної галузі в умовах розвитку економіки Індустрії 4.0 на-

разі потребують детального дослідження. З огляду на це, **метою статті** є аналіз правового регулювання туристичної галузі в умовах розвитку цифрової економіки.

Виклад основного матеріалу. Законодавець пропонує відповідні новації у контексті правового регулювання туризму. Одним із таких прикладів можна навести проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких інших законодавчих актів щодо основних засад розвитку туризму» [4]. На підставі ґрунтовного аналізу вказаного законопроекту зазначимо, що у ньому наявні як позитивні, так і дискусійні аспекти правового регулювання туристичної галузі. Так, до позитивних аспектів, на наш погляд, слід віднести пропозицію щодо створення у складі місцевих бюджетів місцевих фондів розвитку туризму наповнення яких передбачається здійснювати за рахунок туристичного збору, який є місцевим збором, та кошти від якого станом на сьогодні надходять до загального фонду місцевих бюджетів та розподі-

ляються на потреби територіальної громади, тобто розчиняються у загальному фонді місцевого бюджету та фактично не виконують свою основну функцію щодо розвитку туристичної інфраструктури відповідної територіальної громади; грошових стягнень за порушення вимог законодавства в сфері туризму; цільових та інших добровільних внесків підприємств, установ, організацій та громадян. Кошти місцевих фондів розвитку туризму можуть використовуватися виключно для реалізації пріоритетів країни в галузі туризму відповідно до затверджених в установленому порядку місцевих програм розвитку туризму.

Ми підтримуємо доцільність створення такого фонду, оскільки в сучасних умовах перед органами державної влади та органами місцевого самоврядування постає завдання щодо підвищення доходності сфери туризму, активізації використання туристичних ресурсів (як на рівні держави, так і на рівні конкретних регіонів), які можна віднести до переваг у туристичній галузі. Для цього необхідна якісна регіональна політика у сфері туризму, побудована з урахуванням потенційних можливостей для розвитку туризму, а також відповідне фінансове забезпечення з боку держави та територіальних громад. З урахуванням викладеного, ми вважаємо, що необхідно дещо інакше підходити до правового регулювання фондів розвитку туризму у складі місцевих бюджетів. Зокрема, пропонуємо створити Фонд розвитку туристичної галузі у складі спеціального фонду місцевих бюджетів й викласти ст. 12 проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких інших законодавчих актів щодо основних засад розвитку туризму» викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Фонд розвитку туристичної галузі

1. Фонд розвитку туристичної галузі утворюються виконавчими органами місцевого самоврядування у складі спеціального фонду місцевих бюджетів за рахунок:

коштів від сплати туристичного збору згідно із законом;

частини грошових стягнень за шкоду, заподіяну порушенням

законодавства про туризм в результаті господарської та іншої діяльності, згідно з чинним законодавством;

добровільних внесків підприємств, установ, організацій, громадян та інших надходжень.

2. Кошти Фондів розвитку туристичної галузі можуть використовуватися виключно для реалізації пріоритетів країни в галузі туризму відповідно до затверджених в установленому порядку місцевих програм розвитку туризму.

3. Порядок та напрямки використання коштів Фонду розвитку туристичної галузі затверджується відповідними місцевими радами.».

Для комплексного регулювання функціонування такого Фонду відповідні зміни необхідно внести й до Бюджетного кодексу України, зокрема: закріпити статтю 71¹ «Фонд розвитку туристичної галузі», в якій відобразити, що Фонд розвитку туристичної галузі створюється у складі спеціального фонду місцевих бюджетів; визначити джерела формування Фонду розвитку туристичної галузі; встановити, що порядок та напрямки використання коштів Фонду розвитку туристичної галузі затверджується відповідними місцевими радами. А також необхідно внести відповідні зміни до ст. 69¹ Бюджетного кодексу України та ст. 22 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Також в умовах цифровізації слід позитивно оцінити пропозиції законотвора створити єдиний туристичний реєстр, а також портал Єдиного туристичного реєстру. Відповідно до ст. 14 аналізованого законопроекту зазначено, що портал Єдиного туристичного реєстру забезпечує: 1) взаємодію із заявником у форматі «запитання - відповідь» (з можливістю вибору інтерфейсу українською або англійською мовою); 2) подання документів у електронній формі; 3) контроль за повнотою та достовірністю відомостей, що заповнюються заявником; 4) перегляд стану розгляду поданих документів та інформування заявника в обраний ним спосіб про проходження етапів розгляду відповідних документів; 5) доступ до відомостей та документів, визначених цим Законом; 6) оприлюднення результатів; 7) формування та подання запитів в електронній формі про надання витягів; 8) перегляд, копіювання та роздрукування витягу з Єдиного туристичного реєстру; 9) оплату надання відомостей з Єдиного туристичного реєстру з використанням платіжних систем через мережу Інтернет у режимі реального часу; 10) функціонування персонального кабінету; 11) доступ державних органів, у тому числі судів, органів Національної поліції, органів прокуратури, органів Служби безпеки України, а також органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб до відомостей, що містяться у Єдиному туристичному реєстрі; 12) доступ до інформації про туристичні ресурси дестинацій, статистичні та аналітичні дані, тощо; 13) проведення інших операцій, визначених цим Законом [4].

Разом із тим, у цьому контексті слід навести міркування Н. У. Багаєвої, яка зазначає, що в будь-якій галузі, у тому числі й туристичній, існує такий ризик цифровізації, як порушення правил кібербезпеки. Сучасний стан туристичної галузі в значній мірі залежить від доступу до Інтернету, електронних транзакцій і послуг, що надаються через мережу, в цій

зв'язку розширення використання цифрових рішень є необхідною умовою адаптації туристичних підприємств до потреб бізнесу [1, с. 739]. На наш погляд, особливо актуальним у цьому сенсі є питання захисту тих відомостей, які надаються суб'єктами туристичної діяльності до уповноважених органів влади.

Також позначимо, що наразі цифровізація туризму набуває різноманітні форми прояву, до яких відносяться: а) онлайн-покупка готових турів, сформованих туроператорами; б) розробка та впровадження мобільних додатків, призначених в тому числі для туристів тощо. В перспективі, як зазначають Т. В. Черевичко та Т. В. Темякова, цифровізація туризму супроводжуватиметься подальшим процесом витіснення з туристичного ринку традиційних компаній з оффлайн-офісами, розвитком проектування турів за параметрами, індивідуально заданим кожним конкретним клієнтом, а, отже, переваги в конкурентній боротьбі отримають ті туристичні організації, які зможуть найкращим способом впровадити процес кастомізації з надання відповідних послуг споживачам, перетворюючи їх з числа потенційних клієнтів не просто в реальних, але і в лояльних і, отже, постійних, забезпечуючи собі виживання в довгостроковій перспективі на основі стабільно високих показників прибутку і рентабельності [10, с. 61]. Такий підхід, на наше переконання, є цілком логічним з огляду на функціонування різних видів господарської діяльності в умовах розвитку економіки Індустрії 4.0.

Повертаючись до розгляду проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких інших законодавчих актів щодо основних засад розвитку туризму», вважаємо, що до дискусійних або таких, що потребують доопрацювання, слід віднести такі положення:

(1) рецензованим проектом закону пропонується замінити ліцензування туроператорської діяльності на внесення відомостей про суб'єкта туристичної діяльності до Єдиного туристичного реєстру шляхом подання повідомлення про початок провадження діяльності. Як вбачається, такий підхід не є конструктивним.

Відповідно до ст. 12 Господарського кодексу України ліцензування виступає одним із засобів державного регулювання господарської діяльності [3]. Його сутність полягає у встановленні низки умов, яким має відповідати суб'єкт туристичної діяльності. Таким чином, здійснюється своєрідний відбір суб'єктів, які бажають займатися туристичною діяльністю, перевіряються їх професійні якості. Введення Єдиного туристичного реєстру може бути додатковим кроком для здійснення відповідного регулюючого впливу з боку держави на суб'єктів туристичної діяльності, однак такий реєстр не пови-

нен замінювати ліцензування цього виду господарської діяльності.

(2) законопроектом також пропонується створення дієвого механізму державного стратегічного планування у сфері туризму шляхом законодавчого закріплення єдиного стратегічного документу, що передбачав би стратегічні цілі за результатами аналізу проблем, варіанти їх вирішення та конкретні заходи, строки виконання, джерела фінансування, відповідальних виконавців та показники виконання, а також створення додаткового механізму фінансування відповідних програм та заходів на місцевому рівні. Запропоновано розглядати Стратегію як основний програмний документ держави у галузі туризму, на підставі якого пропонується розроблення відповідних регіональних та місцевих програм розвитку туризму. На наше переконання, розроблення Стратегії слід оцінити позитивно як документа, в якому держава позначає для себе пріоритетні напрямки розвитку у кожній конкретній сфері.

У той же час слід враховувати, що стратегія становить собою це загальний, недеталізований план, охоплюючий довготривалий проміжок часу, спосіб досягнення важливої мети [9]. Крім того, за невиконання приписів, викладених у такому документі (або ж відхилення від них) для уповноважених на реалізацію заходів, зазначених у стратегії, суб'єктів не передбачено юридичної відповідальності, а отже – це суттєво знижує вірогідність своєчасного втілення у життя відповідних стратегічних положень. З огляду на викладене вважаємо, що правові основи та засади розвитку туризму мають визначатися безпосередньо нормативно-правовими актами;

(3) певні термінологічні спостерігаються у ст. 1 законопроекту. Так, в ній знайшли своє відображення визначення таких термінів, як:

«8) засіб тимчасового розміщення (готель, хостел та інший засіб тимчасового розміщення) – єдиний майновий комплекс, що використовується для здійснення діяльності з надання послуг з тимчасового розміщення;

3) готель – засіб тимчасового розміщення, в якому суб'єктом господарювання надаються основні та додаткові готельні послуги. Види готелів і порядок встановлення категорії готелям визначається Кабінетом Міністрів України;

23) хостел – засіб тимчасового розміщення, в якому суб'єктом господарювання надаються послуги з тимчасового розміщення, що передбачає надання спального місця у номерах змішаного типу, або поділених на чоловічі та жіночі.»

Вказані категорії співвідносяться як ціле та частина (складова), однак їх зміст розкривається по-різному. Вважаємо за доцільне узгодити вказані положення.

(4) У ст. 4 «Види туризму та класифікація туристичних поїздок» наведено розподіл туризму на види за декількома критеріями, що є позитивним. Разом із цим зробимо деякі зауваження, зокрема: а) за типом туристичного пакета одним із видів туризму є військовий туризм, який передбачає відвідування військових об'єктів, участь у програмах з військової підготовки, проживання в армійських умовах, в тому числі на території військових частин.

Згідно з приписами чинного законодавства України, а саме – Закону України «Про Збройні Сили України» [6] та Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку застосування зброї і бойової техніки з'єднаннями, військовими частинами і підрозділами Збройних Сил під час виконання ними завдань у районі проведення антитерористичної операції у мирний час» [5] військовий об'єкт - ділянки місцевості, будівлі, споруди, які постійно чи тимчасово використовуються з'єднанням, військовою частиною і підрозділом Збройних Сил для виконання завдань або розміщення та укріття особового складу, зберігання бойової техніки або військового майна; військові транспортні засоби, озброєння та військова техніка, а також об'єкти, які підлягають захисту і охороні (обороні) Збройними Силами. З огляду на викладене, робимо висновок про особливий правовий режим та обмежений перелік суб'єктів, які мають право знаходитись на їх території.

б) Як ми зазначили вище за текстом, наведення відповідної класифікації туризму є позитивним, у той же час у запропонованому законопроекті не знайшло відображення, яким чином здійснюватиметься правове регулювання кожного з наведених у законо-

проекті видів туризму. На нашу думку, це питання є доволі принциповим, оскільки без встановлення засад регулювання кожного виду туризму запропонована класифікація взагалі втрачає сенс. Також серед видів туризму за типом туристичного пакета виділяють діловий та науковий туризм. На наше переконання, виходячи з визначення цих видів туризму, доцільно розглядати науковий туризм як підвид ділового туризму.

(5) У ч. 2 ст. 17 аналізованого законопроекту закріплено умови, за наявності яких особа не може бути керівником туроператора. Вбачаємо доцільним відредагувати зміст вказаної норми з урахуванням синтаксичних та лексичних вимог. Крім того, у п. 3 вказаної статті зазначено, що керівником туроператора не може бути особа, позбавлена права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю згідно з вироком суду, що триває. Необхідно уточнити, про які саме посади та діяльність йдеться. У ст. 22 законопроекту йдеться про укладання договору на готельне обслуговування. Запропонована норма є необхідною, однак її зміст потребує перегляду та узгодження відповідних положень, викладених у різних частинах вказаної статті.

Висновки. На підставі викладеного вважаємо, що проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких інших законодавчих актів щодо основних засад розвитку туризму» потребує доопрацювання та перегляду його окремих положень для того, аби у подальшому була можливість комплексного регулювання туристичної галузі в умовах розвитку цифрової економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Багаева Н. У. Развитие цифровизации в индустрии туризма. *Сборник материалов Международной научно-практической конференции, посвященной 80-летию ФГБОУ ВО «Чеченский государственный университет»*. 2018. С. 738–743.
2. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.
3. Господарський кодекс України : Закон України від 16. 01. 2003 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>.
4. Про внесення змін до Закону України «Про туризм» та деяких інших законодавчих актів щодо основних засад розвитку туризму: проект Закону України від 29.09.2020 р. № 4162. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70072.
5. Про затвердження Порядку застосування зброї і бойової техніки з'єднаннями, військовими частинами і підрозділами Збройних Сил під час виконання ними завдань у районі проведення антитерористичної операції у мирний час: Постанова Кабінету Міністрів України від 14.02. 2018 р. № 68. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/kp180068?an=2>.
6. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 р. № 1934-XII. URL: https://ips.ligazakon.net/document/t193400?an=1&ed=2016_07_07.
7. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>.

8. Про туризм: Закон України від 15. 09. 1995 р. № 324/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>.
9. Стратегія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F>.
10. Черевичко Т. В., Темякова Т. В. Цифровизация туризма: формы проявления. *Изв. Саратов. ун-та. Нов. Сер. Экономика. Управление. Право*. 2019. Т. 19. Вып. 1. С. 59–64.

REFERENCES

1. Bagayeva, (2018). N. U. Razvitiye tsifrovizatsii v industrii turizma. *Sbornik materialov Mezhdunarodnoy nauchno-prakticheskoy konferentsii. posvyashchennoy 80-letiyu FGBOU VO «Chechenskiy gosudarstvennyy universitet», 738–743* [in Russian].
2. Biudzhetni kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 08.07.2010 r. № 2456-VI. (2010). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> [in Ukrainian].
3. Hospodarski kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16. 01. 2003 r. № 436-IV (2003). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> [in Ukrainian].
4. Pro vnesennia zmin do Zakonu Ukrainy «Pro turyzm» ta deiakykh inshykh zakonodavchykh aktiv shchodo osnovnykh zasad rozvytku turyzmu: proekt Zakonu Ukrainy vid 29.09. 2020 r. № 4162. (2020). URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70072 [in Ukrainian].
5. Pro zatverdzhennia Poriadku zastosuvannia zbroi i boiovoi tekhniki ziednanniamy, viiskovymy chastynamy i pidrozdilamy Zbroinykh Syl pid chas vykonannia nymy zavdan u raioni provedennia antyterrorystychnoi operatsii u myrnyi chas: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 14.02. 2018 r. № 68 URL: <https://ips.ligazakon.net/document/kp180068?an=2> [in Ukrainian].
6. Pro Zbroini Syly Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 06.12.1991 r. № 1934-XII. (1991). URL: https://ips.ligazakon.net/document/t193400?an=1&ed=2016_07_07 [in Ukrainian].
7. Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 21.05.1997 r. № 280/97-VR. (1997). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].
8. Pro turyzm: Zakon Ukrainy vid 15.09.1995 r. № 324/95-VR. (1995). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].
9. Stratehiia. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F> [in Ukrainian].
10. Cherevichko, T. V., Temyakova, T. V. (2019). Tsifrovizatsiya turizma: formy proyavleniya. *Izv. Sarat. un-ta. Nov. Ser. Ekonomika. Upravleniye. Pravo – Economy. Control. Right, Vol. 19. issue 1, 59–64* [in Russian].

ТОКАРЕВА ЕКАТЕРИНА

кандидат юридических наук, старший научный сотрудник НИИ правового обеспечения инновационного развития НАПрН Украины, доцент кафедры правоохранительной деятельности и полициистики ХНУВД,

ВРУБЛЕВСКАЯ-МИСЮНА ЕКАТЕРИНА

кандидат юридических наук, старший преподаватель
Национального университета городского хозяйства имени А. Н. Бекетова

ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ТУРИСТИЧЕСКОЙ ОТРАСЛИ В УСЛОВИЯХ РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ ИНДУСТРИИ 4.0

В статье сосредоточено внимание на рассмотрении правового регулирования туристической отрасли в условиях развития экономики индустрии 4.0. Подчеркнуто, что действующий Закон Украины «О туризме» не соответствует современным реалиям и требует внесения комплексных изменений. Проанализирован проект Закона Украины «О внесении изменений в Закон Украины «О туризме» и некоторые другие законодательные акты относительно основных принципов развития туризма». На основании его анализа предложено создать Фонд развития

туристической отрасли в составе специального фонда местных бюджетов. Отмечено, что в условиях цифровизации создание Единого туристического реестра, а также портала Единого туристического реестра является позитивным шагом, однако вопрос о механизмах защиты данных, которые предоставляются субъектами туристической деятельности в уполномоченные органы государственной власти и вносятся в такой реестр, пока не дается в доработке.

Ключевые слова: хозяйственная деятельность, туризм, цифровизация, экономика Индустрии 4.0.

TOKARIEVA KATERYNA

PhD, Senior researcher of the Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development of NALS of Ukraine, Associate Professor of Law Enforcement and Police Kharkiv National University of Internal Affairs,

VRUBLEVSKA-MISIUNA KATERYNA

PhD, Senior Lecturer O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv

LEGAL REGULATION OF THE TOURISM INDUSTRY IN THE CONTEXT OF DEVELOPMENT OF THE ECONOMY OF INDUSTRY 4.0

Problem setting. One of the current trends in the development of the global tourism industry is the development of Internet technologies, in other words, the modern development of tourism takes place in a digital economy. Tourism is an integral part of Ukraine's economic development. It is significant that the current Law of Ukraine "On Tourism" [7], adopted in 1995, does not correspond to modern realities and requires comprehensive changes that would meet the interests and modern needs of society, take into account international experience, global trends in tourism and meet the demands of tourism entities.

Analysis of recent research. Issues related to the legal regulation of tourism have been the subject of scientific research by such specialists as: N. Bagaeva, A. Gradinarova, T. Orlova, M. Semenova ect. At the same time, despite the interest of scientists in studying this issue, the legal aspects of the development of the tourism industry in the economic development of Industry 4.0 currently require detailed study. Given this, **the aim of the article is to analyze the legal regulation of the tourism industry in the digital economy.**

Article's main body. The article focuses on the consideration of the legal regulation of the tourism industry in the context of the development of the economy of industry 4.0. Analyzed the draft Law of Ukraine «On Amendments to the Law of Ukraine» On Tourism «and some other legislative acts on the basic principles of tourism development». Based on his analysis, it was proposed to create a Tourism Industry Development Fund as part of a special fund for local budgets. It was noted that in the context of digitalization, the creation of the Unified Tourism Register, as well as the portal of the Unified Tourism Register, is a positive step, however, the issue of data protection mechanisms that are provided by the subjects of tourism activities to the authorized government bodies and are entered into such a register while it needs improvement.

Conclusions. Based on the above, we believe that the draft Law of Ukraine "On Amendments to the Law of Ukraine" On Tourism "and some other legislation on the basic principles of tourism development" needs to refine and revise its individual provisions in order to further comprehensive regulation of the tourism industry in the development of the digital economy.

Keywords: economic activity, tourism, digitalization, economics Industry 4.0.

За ДСТУ 8302:2015 цю статтю слід цитувати:

Токарева К. О., Врублевська-Місюна К. М. Правове регулювання туристичної галузі в умовах розвитку економіки Індустрії 4.0. *Право та інновації*. 2021. № 2 (34). С. 111–116.